

## Arrest

nr. 132 670 van 31 oktober 2014  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 11 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DE BRUYN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart een Sierra Leoons staatsburger te zijn van Peul afkomst. U werd geboren op 20 augustus 1992 te Freetown. U diende te stoppen met school door de problemen die u kreeg.*

*U ging uit in Aberdeen, een plek in Freetown, en kreeg nu en dan geld en geschenken omdat u seks had met mannen. (A.), uw beste vriend die tevens in uw buurt woonde, merkte dit op en hij dwong u om te vertellen hoe u aan die dingen kwam. U vertelde hem dat u homo bent. U nam (A.) mee naar Aberdeen en sindsdien kreeg hij ook geld en andere geschenken. De ouders van (A.) zagen dit en dwongen hem om te vertellen hoe hij aan deze dingen kwam. Hij vertelde hen dat hij homo was en dat u hem had geïntroduceerd. De ouders van (A.) gingen naar uw ouders om hen te vertellen dat u (A.) had geïntroduceerd in de homowereld. Uw vader, een imam, was woedend en sloot u op.*

Gedurende een week was u opgesloten. Toen uw vader niet thuis was, besloot uw moeder om u vrij te laten. U vluchtte weg maar kwam tijdens uw vlucht de broer van (A.) tegen. U werd onderhanden genomen door de broer en zijn vrienden. De politie diende tussen beiden te komen. U werd opgesloten door de politie. Op de vierde dag van uw opsluiting kwam een officier, een kennis van de buurt waar u opgroeide, naar u en zei dat u hier moest weggaan omdat u anders zou worden overgeplaatst. Hij hielp u om naar een vriend, (To.) te gaan. U bleef één nacht bij (To.), die in Aberdeen woonde. Vervolgens ging u naar (C.), een vriend die als veiligheidsagent werkte bij 'Family kingdom'. U kon bij hem blijven. Na een maand kon u aan de slag in Family Kingdom. Daar leerde u (T.) kennen, een blanke gast van het hotel. U verbleef gedurende een maand bij (T.) en overdag werkte u in het hotel. U diende er op, poetste,... Op een dag was er een optreden van DJ Lulu. Terwijl u werkte, u moest opdienen, kwam u de broer van (A.) tegen. Hij begon met u te vechten. (T.) hielp u zodat u kon ontsnappen. U ging daarop samen met (T.) in een ander hotel logeren. Hij vertelde dat hij een manier zou vinden om u uit het land te krijgen. Op 3 december 2012 namen jullie het vliegtuig en jullie kwamen op dezelfde dag aan in België. U vroeg op 5 december 2012 asiel aan.

## **B. Motivering**

**Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.**

U verklaart dat u vreest dat u zal vermoord worden door de mensen van uw buurt en de politie omdat u homo bent. (zie gehoor CGVS, p 8) **Er dient echter te worden vastgesteld dat u de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid –en relaties- niet aannemelijk heeft weten te maken, en deze niet geloofwaardig werden bevonden.**

**Vooreerst zijn uw verklaringen over uw homoseksuele geaardheid en over uw beleving en ontdekking ervan volstrekt niet overtuigend.**

Gevraagd wanneer u precies ontdekte dat u homo bent, zegt u 'toen ik zestien jaar was'. U verklaart vervolgens dat 'het gevoel iets is dat je hebt en je weet dat het er is. Het is iets dat God je geeft.' (zie gehoor CGVS, p 16) Wanneer de protection officer (vervolgens PO) u vraagt hoe u zich voelde toen u ontdekte dat u homo was, zegt u 'het was ok, ik voelde me goed'. (zie gehoor CGVS, p 17) Wanneer de PO aangeeft 'dat lijkt me niet gemakkelijk, zoiets plots te ontdekken, dat je homo bent' blijft u volharden door te verklaren **'het is niet moeilijk, je bent ermee geboren. Je groeit op, het is niet iets dat moeilijk is'**

U verklaart tevens dat u wel 'in de war was, dat u bang was voor de problemen die homo mensen hebben' (zie gehoor CGVS, p 17) U zegt ook dat, als u wegging, dat u voorzichtig moest zijn, dat het (homo zijn) niet wordt getolereerd. (zie gehoor CGVS, p19) Wanneer de PO u vervolgens nog eens vraagt of het moeilijk is om homo te zijn in Sierra Leone, wijzigt u uw eerdere verklaring compleet en zegt u 'het is afschuwelijk' (zie gehoor CGVS, p 19) Er zou van u echter mogen verwacht worden dat u niet louter positieve gevoelens zou weergeven wanneer u gevraagd wordt naar wat u voelde op het moment dat u voor het eerst beseftte dat u ontdekte dat u homo was maar dat u ook spontaan melding zou maken van twijfels, angst en andere gevoelens die deze positieve gevoelens doorkruisen en desgevallend overstemmen. **Het feit dat u deze gevoelens pas weergeeft wanneer u wordt geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee homo's in Sierra Leone worden geconfronteerd, doet volledig afbreuk aan uw doorleefdheid.** Zeker wanneer de PO u nogmaals vraagt om te beschrijven wat er door u heen ging wanneer u ontdekte dat u zich fysiek aangetrokken voelde tot mannen en u hierop reageert door te stellen 'het is de manier waarop ik plezier met hen heb. Hoe ik de liefde bedrijven met hen' wanneer de PO naar meer emoties zoekt, zegt u 'dat is alles'. Wanneer vervolgens wordt gevraagd 'wat dacht u over uw gevoelens voor mannen' geeft u aan 'ik voelde me erg goed bij.' (zie gehoor CGVS, p 20) Het is zeer opmerkelijk en getuigt van geen doorleefdheid dat u, wanneer er specifiek naar uw gevoelens wordt gevraagd, opnieuw hervalt op uitsluitend positieve gevoelens. Tevens dient te worden opgemerkt dat u deze gevoelens slechts op een zeer summiere manier kan verwoorden, wat nogmaals de algehele geloofwaardigheid van uw relaas aantast.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u naar een Islamistische school ging; Ansaru Islamic School. (zie gehoor CGVS, p 10) U geeft bovendien aan dat de grootste Imams het schoolhoofd waren van uw school (zie gehoor CGVS, p 27) en dat uw vader ook een imam was. (zie gehoor CGVS, p 11) U verklaart bovendien dat volgens de Islam homoseksualiteit niet is toegelaten, dat dit zo in de Koran staat en dat het bovendien de dood betekent. (zie gehoor CGVS, p 27) Het is zeer merkwaardig dat u, ondanks het feit dat u praktiserend moslim bent (zie gehoor CGVS, p 20) en gezien de opvoeding die u zowel thuis als op school kreeg, geen enkele moeite had om uw seksuele geaardheid meteen voor uzelf te aanvaarden en er gelukkig mee te zijn en met uw geloof te rijmen. U pretendeert dat u er nooit problemen mee had. (zie gehoor CGVS, p 20)

**Verder rijzen er enkele ernstige bedenkingen bij uw verklaringen betreffende uw eerste homoseksuele ervaring.** U verklaarde tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat u 'als kind seksueel actief was met andere mannen'. (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ, vraag 5, opgemaakt op 14 december 2012) Wanneer de PO u echter vraagt naar uw eerste seksuele ervaring met een man antwoordt u 'Ik weet de dag niet meer. Maar toen ik volwassen was, begon ik seks te hebben met mannen.' U kon zich niet meer herinneren in welk jaar dit was, maar u weet dat u toen zestien was. (zie gehoor CGVS, p 21) **Het is allerminst overtuigend dat u uw eerste seksuele ervaring -met een man- op dermate verschillende tijdstippen in uw leven plaatst.** Een dergelijke seksuele ervaring moet immers indruk hebben nagelaten. U verklaart dat uw eerste ervaring met uw vriend (J.) was. (zie gehoor CGVS, p 22) U beweert dat u gedurende twee maand en enkele weken een relatie met hem had. (zie gehoor CGVS, p 23) Het ontbreekt echter enig doorleefd karakter dat u niet op de hoogte bent van de familienaam van (J.) (zie gehoor CGVS, p 22), van zijn leeftijd of van wat hij deed in het leven. (zie gehoor CGVS, p 23) Er mag echter verwacht worden dat u gedetailleerder kan vertellen over uw eerste relatie met een man alsook uw eerste seksuele betrekking.

Voorts is het uiterst merkwaardig dat u, wanneer de PO u vraagt 'of u een relatie heeft met iemand' u zegt 'Ja, ik had een vriendin in mijn omgeving.' (zie gehoor CGVS, p 5) Het is zeer opmerkelijk dat u, die verklaart homo te zijn en hiervoor asiel aanvraagt, wanneer u inleidend gevraagd wordt of u in een relatie bent, enkel refereert naar een relatie met een vrouw, die één maand duurde, waarvan u verklaart dat deze relatie diende als 'bescherming'. (zie gehoor CGVS, p 23) Hierbij is het eigenaardig dat u niet weet wanneer deze relatie begon, ook al moet het voor een homoseksuele man niet evident zijn om een relatie aan te gaan met een vrouw als beschermingsmaatregel. Daarnaast is het zeer eigenaardig dat u deze vriendin vernoemt wanneer u wordt gevraagd of u een relatie heeft, zeker gezien u na deze relatie een langdurigere relatie had met (T.). U vernoemt '(T.)' bovendien bij de DVZ wanneer u wordt gevraagd naar de identiteitsgegevens van de persoon waarmee u de langste relatie heeft gehad. (zie persoonsgegevens, vraag 16b, opgemaakt bij de DVZ op 4 december 2012) U verklaart bij de DVZ dat u sinds november een relatie met (T.) had. (zie persoonsgegevens, vraag 16b, opgemaakt bij de DVZ op 4 december 2012) Echter tijdens het gehoor op het CGVS blijkt dat u sinds oktober een relatie met hem had (zie gehoor CGVS, p 14) en dat DJ Lulu eind oktober een optreden gaf in 'Family Kingdom' en dat jullie toen al een maand een relatie hadden. (zie gehoor CGVS, p 14) Het feit dat u niet correct kan situeren wanneer uw relatie begon met (T.), tast nogmaals uw geloofwaardigheid aan. (T.) zou immers een belangrijke rol in uw leven spelen aangezien u bij hem elke avond sliep. Bovendien kan van iemand die gedurende twee maand een relatie had verwacht worden dat hij op de hoogte is van de volledige naam van zijn partner (zie gehoor CGVS, p 24), nationaliteit (zie gehoor CGVS, p 24), leeftijd (zie gehoor CGVS, p 25) of dat u weet aan welk project (T.) in Sierra Leone werkt (zie gehoor CGVS, p 24). U verklaart dat jullie niet over privé dingen sprak met (T.) wat toch uiterst merkwaardig is als je in een intieme relatie zit (zie gehoor CGVS, p 25). **Uw onwetendheid betreffende uw relatie met (J.) alsook met (T.) bevestigen enkel het hierboven reeds vastgestelde volkomen ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen homoseksueel te zijn, en homoseksuele relaties te hebben onderhouden.**

Tevens kan worden opgemerkt dat u niet op de hoogte bent van de **gevolgen van homoseksualiteit in Sierra Leone**. Zo verklaart u initieel dat de politie u vertelde dat de overheid in Sierra Leone tegen homo's is. U verklaart dat u nooit problemen heeft gehad omdat u homo bent. Toch zegt u homoseksuelen die werden geslagen of gedood te kennen. (zie gehoor CGVS, p 8) Wanneer de PO vraagt naar de wetgeving in Sierra Leone mbt homo's, verklaart u dat de vriend van de politie hier niets heeft over verteld. (zie gehoor CGVS, p 9) Het is niet aannemelijk dat u zich niet nader heeft geïnformeerd over de mogelijke gevolgen van uw seksuele geaardheid. Zeker wanneer in uw omgeving vrienden worden gedood of geslagen en dat u verklaart dat u steeds bang was omwille van de problemen die homo's hebben. (zie gehoor CGVS, p 17) Het is niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent dat er geen expliciet verbod is op homoseksualiteit in Sierra Leone of dat u niet weet welke handelingen verboden zijn in Sierra Leone (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Ook over de wettelijke situatie in België van homoseksuelen bent u niet op de hoogte. U verklaart dat u niet weet hoe de wetgeving is, maar dat u hier wel kan uitgaan zonder problemen. (zie gehoor CGVS, p 24) Het is niet aannemelijk dat iemand die omwille van zijn homoseksuele geaardheid zijn land wordt uitgeholpen zich niet beter informeert over de situatie in het land waarin hij momenteel verblijft en internationale bescherming vraagt omwille van die geaardheid. Dit roept nogmaals vragen op over de waarachtigheid van uw geaardheid.

Tot slot kan u niet geloofwaardig maken dat u **problemen kreeg omwille van uw geaardheid doordat (A.) zou hebben bekendgemaakt dat u homo bent**. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat (A.) wel heel enthousiast reageerde toen u hem vertelde over uw homo-activiteiten. Blijkbaar wou hij meteen met u mee uitgaan en kreeg hij ook geld en spullen (zie gehoor CGVS, p. 10). Het is toch

merkwaardig dat in een homofobe omgeving iemand, waarvan u trouwens niet weet of hij al dan niet homo is, meteen zo positief reageert en meestapt als in een leuk avontuur. U legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af over de periode waarin u (A.) zou hebben gezegd dat u homo bent. Bij de DVZ zegt u immers dat u (A.) introduceerde in het leven van homoseksueel en dat zijn ouders dit **vier jaar later** zouden hebben ontdekt. (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ, vraag 5, opgemaakt op 4 december 2012) U verklaart echter tijdens uw gehoor bij het CGVS dat u denkt dat u in **2011** (A.) heeft ingelicht over uw geaardheid. (zie gehoor CGVS, p 25) Echter voordien verklaarde u, tijdens hetzelfde gehoor, dat u het hem in **2012** heeft gezegd. (zie gehoor CGVS, p 10) Gezien u verklaart dat u alleen aan (A.) heeft gezegd dat u homo bent (zie gehoor CGVS, p 25), ondermijnen deze tegenstrijdige verklaringen de geloofwaardigheid van uw geaardheid nogmaals. **Immers, indien u werkelijk homo zou zijn en worstelde met het feit of u het al dan niet aan uw beste vriend zou zeggen, kan er van worden uitgegaan dat u beter kan situeren in welke periode u dit heeft gezegd.** Het feit dat u bovendien niet weet of (A.) homo is (zie gehoor CGVS, p 25), roept bijkomende vragen op naar de waarachtigheid van de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid. **Indien u werkelijk (A.), uw beste vriend, zou verteld hebben dat u homo bent en wanneer u hem vervolgens zou geïntroduceerd hebben in de homo-kringen, kan er per slot van rekening van worden uitgegaan dat u ook op de hoogte bent van zijn geaardheid.** Ook dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat iemand homo is, en dat je het niet kan worden. (zie gehoor CGVS, p 19) Echter, u verklaart wel dat (A.) 'homo is geworden'. (zie gehoor CGVS, p 25) **Deze verklaring strookt niet met uw eerder statement dat niemand een homo kan worden, maar dat je dit bent.** U legt over homoseksualiteit dan ook totaal inconsistente verklaringen af terwijl van iemand die verklaart zelf homo te zijn (en die geaardheid beleefd te hebben in een homofobe omgeving) toch mag verwacht worden dat hij hierover grondig zou hebben nagedacht en zich hierover een mening zou hebben gevormd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. U legt enkele medische attesten voor. Echter deze attesten vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw verwondingen en/of aandoeningen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of men(T.)e gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen en de verklaringen van de patiënt kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen . Daarnaast legt u ook foto's voor. Deze foto's zijn echter momentopnames en vormen geen objectieve aanwijzing van de door u aangehaalde feiten, gezien deze mogelijks door enscenering werden genomen. Bovendien verklaart u dat u deelnam aan de 'Gay thanksgiving'. (zie gehoor CGVS, p 6) Wanneer de PO u vraagt of dit de naam is van het evenement, bevestigt u dit. Echter, er is geen informatie terug te vinden over een 'Gay thanksgiving'. Uit de verkeerde naamgeving blijkt dat u zich niet erg heeft geïnformeerd over het evenement waaraan u deelnam en doet nogmaals afbreuk aan de waarachtigheid van uw relaas.

U bent niet in het bezit van enig ander document ter staving van uw identiteit en reisweg.

**Gelet op voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.**

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheids-, het proportionaliteits-, en het redelijkheidsbeginsel".

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker het volgende:

### **"3.2.1 Stelling van Verweerder**

Volgens Verweerder missen de verklaringen van Verzoeker elke geloofwaardigheid, getuigen zij geenszins van doorleefde ervaringen, weten zij absoluut niet te overtuigen, en doen zij volledig afbreuk

aan de geloofwaardigheid van de homoseksuele geaardheid geopperd door Verzoeker. Dit wordt door Verweerder gemotiveerd als volgt:

A. Ten eerste zou een tegenstrijdigheid voorhanden zijn tussen het antwoord op de vraag "hoe voelde u zich toen u ontdekte dat u homo was", en de vraag of "het moeilijk is om homo te zijn in Sierra Leone". Op de eerste vraag antwoordt Verzoeker positief en op consistente wijze door te stellen dat het gaat om iets dat God je geeft, iets waarmee je geboren bent, en iets waar Verzoeker zich goed bij voelt. Tevens verduidelijkt Verzoeker dat hij wel verward en bang was ingevolge de problemen die homoseksuele mensen binnen zijn gemeenschap ondervinden. Op de tweede vraag antwoordt Verzoeker uitermate negatief, doch wederom op consistente wijze, door te stellen dat homo zijn in Sierra Leone afschuwelijk is. Verder beschouwt Verweerder dat het ongeloofwaardig is dat Verzoeker zijn homoseksuele geaardheid verwoordt door middel van positieve gevoelens. Integendeel, Verweerder verwierpt de geloofwaardigheid omdat Verzoeker zou hebben nagelaten zijn homoseksualiteit te hebben verwoordt door middel van "gevoelens van twijfel, angst en andere gevoelens die deze positieve gevoelens doorkruisen en desgevallend overstemmen".

B. Vervolgens verwijt Verweerder Verzoeker een gebrek aan zogenaamde doorleefdheid. Dit omdat Verzoeker de vraag van Verweerder waarbij gevraagd werd te beschrijven wat door Verzoeker heen ging toen hij ontdekte dat hij zich fysiek aangetrokken voelde tot mannen, beantwoordde door te stellen dat het "de manier is waarop ik plezier met hen heb. Hoe ik de liefde bedrijf met hen", en de mededeling dat Verzoeker "zich goed voelt bij mannen". Verweerder beschouwt deze beschrijving van gevoelens als te summier, en daardoor ongeloofwaardig.

C. Verweerder beschouwt vervolgens dat de islamitische opvoeding van Verzoeker en het gegeven dat Verzoeker een praktiserend moslim is, niet toelaten dat Verzoeker eveneens een homoseksuele geaardheid heeft, en deze geaardheid bij zichzelf heeft aanvaard.

D. Verweerder heeft ook bedenkingen bij de verklaringen van Verzoeker betreffende diens eerste homoseksuele ervaring. Dit omdat Verzoeker enerzijds verklaart dat hij als kind seksueel actief was met andere mannen, en anderzijds dat hij mededeelde dat hij seks had toen hij rond de leeftijd van zestien jaar was. Verweerder verwacht verder dat Verzoeker in detail kan vertellen over diens eerste relatie met een man en diens eerste seksuele betrekkingen.

E. Daarnaast beschouwt Verweerder het opmerkelijk dat Verzoeker ook refereert naar een relatie met een vrouw, welke in totaal één maand heeft geduurd, en waarvan Verzoeker van meet af aan heeft verklaart dat hij deze relatie is aangegaan teneinde zichzelf te beschermen tegen vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid, en deze geaardheid te verbergen. Ook argumenteert Verweerder meermaals dat de door Verzoeker medegedeelde datums waarop hij relaties heeft aangegaan niet overeenstemmen.

F. Verweerder beschouwt verder dat het ongeloofwaardig is dat Verzoeker niet op de hoogte is van de volledige naam, de nationaliteit, de leeftijd, of het werk van (T.) of (J.), beide personen met wie Verzoeker een relatie had. Verweerder herhaalt hierbij dat de medegedeelde datums niet overeenstemmen.

G. Daarnaast beschouwt Verweerder het opmerkelijk dat Verzoeker verklaart niet op de hoogte te zijn van de gevolgen van homoseksualiteit in Sierra Leone en zich hierover niet heeft geïnformeerd. Nochtans haalt Verweerder zelf aan dat Verzoeker meermaals heeft medegedeeld dat homoseksuelen in Sierra Leone worden geslagen en vermoord.

H. Tot slot acht Verweerder het niet geloofwaardig dat Verzoeker problemen kreeg omwille van diens seksuele geaardheid nadat hij dit aan zijn beste vriend (A.) zou hebben medegedeeld. Dit omdat (i) de datum waarop Verzoeker dit zou hebben medegedeeld, niet overeenstemt, (ii) Verzoeker niet zeker is van de geaardheid van (A.), en (iii) omdat Verzoeker verklaart zou hebben dat (A.) homo geworden is, terwijl Verzoeker eerder had verklaard dat niemand een homo kan worden, maar dat je dit bent.

### 3.2.2 Weerlegging en tegenargumentatie

*Wat punt A betreft*

Verzoeker heeft steeds op consistente wijze medegedeeld dat hij zijn homoseksualiteit omarmt en hierover niet in conflict is met zichzelf. Volgens Verzoeker is homoseksualiteit inderdaad een gegeven waarmee je geboren bent, een geschenk van God dat niet kan worden onderdrukt of genezen. Dienaangaande blijkt reeds uit het bovenvermelde feitenrelaas (paragrafen 2 tot 5) dat Verzoeker zijn homoseksualiteit heeft aanvaard en, in de mate van het mogelijke, hieraan ook uiting heeft trachten te geven in zijn thuisland. Het gegeven dat Verzoeker niet in conflict ligt met zijn eigen seksualiteit, kan geen argumentatie of zelfs een onderdeel van argumentatie vormen om te besluiten dat de homoseksualiteit van Verzoeker niet geloofwaardig zou zijn. Evenmin heeft Verzoeker op enig ogenblik een inconsistent antwoord gegeven. Het gegeven dat hij zijn eigen seksuele geaardheid als positief ervaart, staat volstrekt los van het gegeven dat de uiting van deze seksuele geaardheid in Sierra Leone

aanleiding geeft tot verschrikkelijke repercussies (zie ook Stukken X tot X), hetgeen Verzoeker ook aan de levende lijve heeft ondervonden. Zoals meermaals het geval is in de Bestreden Beslissing (zie tevens hieronder), worden de door Verzoeker afgelegde verklaringen volstrekt en onterecht uit hun context gehaald. De stelling dat Verzoeker zijn homoseksualiteit als een positief gegeven ervaart, doch dat de uiting van deze homoseksualiteit in zijn thuisland als afschuwelijk wordt aanschouwd, dient bijgevolg als een consistent en aannemelijk antwoord te worden beschouwd, zonder dat dit enigszins de geloofwaardigheid van de homoseksuele geaardheid van Verzoeker in het gedrang brengt. Verweerder motiveert de Bestreden Beslissing hierdoor dan ook foutief op een tegenstrijdigheid waar deze er niet is.

#### *Wat punt B betreft*

Verweerder beschouwt verder dat Verzoeker onvoldoende zijn gevoelens omtrent zijn seksuele geaardheid heeft kunnen verwoorden. Verzoeker heeft nochtans onder meer medegedeeld dat dit voor hem gaat om de manier waarop hij plezier heeft met mannen en zich goed voelt bij hen, hoe hij mannen kan liefhebben, zich tot hen aangetrokken voelt, en met hen de liefde kan bedrijven. Het is dan ook onduidelijk welke verder toelichting of beschrijving Verweerder noodzakelijk acht om aan haar abstract en subjectief criterium van "doorleefdheid" te voldoen. Daarenboven, en voor zover als nodig, dient te worden opgemerkt dat het voor Verzoeker niet eenvoudig is om uiting te geven aan dergelijke gevoelens, en deze op een voor Verweerder "doorleefde" manier te kunnen verwoorden. Dit omdat Verzoeker afkomstig is uit een land en een gemeenschap waarin iedere uiting van dergelijke gevoelens streng wordt afgekeurd en afgestraft, en waarin dus ook Verzoeker zijn seksuele geaardheid steeds heeft verborgen moeten houden uit vrees voor repercussies en vervolging (zie paragrafen 9 en 13 hierboven, alsmede Stukken 4 tot 6 en 8 tot 11). Het toevertrouwen van zijn seksuele geaardheid aan zijn goede vriend heeft immers desastreuze gevolgen gehad voor Verzoeker (zie paragrafen 9 en 13 hierboven). Bij gebreke aan mogelijkheden om zijn seksuele geaardheid te kunnen uiten in woorden of te bespreken, is het dan ook weinig verbazend dat Verzoeker hieromtrent geen uitgebreide beschrijving kan geven. De verklaringen van Verzoeker dienen inderdaad gezien te worden in het licht van het homofob karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is (RvV maart 2014, nr. 121 456). Verweerder motiveert hierdoor de Bestreden Beslissing op een subjectieve wijze, en zonder rekening te houden met de concrete situatie van Verzoeker zoals duidelijk uiteengezet in diens afgelegde verklaringen.

#### *Wat punt C betreft*

De seksuele geaardheid van een persoon dient niet noodzakelijkerwijze diens religieuze belevenis in de weg te staan. De geloofsovertuiging van een persoon, zij het moslim, christen, jood, of enige andere religie, kan evengoed een leidraad, steun en toeverlaat vormen zonder dat deze persoon de heilige geschriften van dergelijke religie letterlijk opvolgt. Net zoals een letterlijke interpretatie van (in dit geval) de Koran leert dat naast homoseksualiteit, het consumeren van alcohol, liegen, gokken, vloeken, het aanrekenen van interesten, etc. verboden zijn, kan in de praktijk worden vastgesteld dat miljoenen gelovige en praktiserende moslims over de wereld dagelijks dergelijke handelingen stellen. Daarenboven kan worden opgemerkt dat in een aantal staten met een overwegende moslimbevolking (waaronder Turkije, Albanië, Jordanië, Bahrein en Mali), homoseksualiteit en homoseksuele handelingen niet langer worden veroordeeld, en steeds meer als maatschappelijk aanvaardbaar worden aanschouwd. De verenigbaarheid van Islam (of enige andere religie) met homoseksualiteit, is bijgevolg veeleer afhankelijk van een al dan niet vooruitstrevende individuele en maatschappelijke interpretatie van een geloofsovertuiging, dan van dogmatische letterlijke interpretatie van haar voorschriften. Het gegeven dat Verzoeker beschouwt dat zijn homoseksualiteit niet in strijd is met zijn geloofsovertuiging, kan dan ook geen argumentatie of zelfs een onderdeel van argumentatie vormen om te besluiten dat de homoseksualiteit van Verzoeker niet geloofwaardig zou zijn. Dit zou immers op zich een discriminatie op basis van geloofsovertuiging uitmaken. Verweerder maakt hierdoor een ongeoorloofde gevolgtrekking, waar ze de Bestreden Beslissing motiveert met de stelling dat "het zeer merkwaardig is dat u, ondanks het feit dat u praktiserend moslim bent en gezien de opvoeding die u zowel thuis als op school kreeg, geen enkele moeite had om uw seksuele geaardheid meteen voor uzelf te aanvaarden en er gelukkig mee te zijn en met uw geloof te rijpen. U pretendeert dat u er nooit problemen mee had". Daarenboven houdt Verweerder hierbij geen rekening met de eerder door Verzoeker afgelegde verklaring dat hij zijn homoseksualiteit beschouwt als "een geschenk van God".

#### *Wat punt D betreft*

Het gegeven dat Verzoeker niet juist weet op welke leeftijd hij seksuele betrekkingen aanknoopte met andere mannen, doch dit tijdstip rond de zestien jaar plaatst, houdt niet in dat Verzoeker zijn seksuele ervaringen met een man op sterk verschillende tijdstippen heeft geplaatst. Verzoeker heeft tijdens het interview immers meermaals aangehaald dat de door hem medegedeelde leeftijden en jaar(T.)len

slechts inschattingen waren. Overigens blijkt uit het interview geenszins dat Verweerder er niet in zou zijn geslaagd zijn eerste relatie met een man en diens eerste seksuele betrekkingen toe te lichten, zoals onterecht opgeworpen door Verweerder. Het gegeven dat Verzoeker enige schroom heeft om op uitgebreide wijze wenst in te gaan op de details van de door hem gestelde seksuele handelingen zoals gevraagd door Verweerder tijdens het interview, bevestigt veeleer de homoseksuele geaardheid van Verzoeker, en dient bovendien gezien te worden in het licht van het homofob karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is (RvV maart 2014, nr. 121 456).

#### *Wat punt E betreft*

Zoals reeds vermeld onder punt D, heeft Verzoeker tijdens het interview meermaals aangehaald dat de door hem medegedeelde leeftijden en jaartallen slechts inschattingen waren. Bovendien gaat het hierbij telkenmale om gebeurtenissen waarop moeilijk een exacte datum kan worden geplaatst, en kan Verzoeker deze data steeds in dezelfde coherente tijdsperiodes plaatsen. Verder dient, gelet op de verschrikkelijke repercussies (zie ook Stukken 4 tot 6 en 8 tot 11) waaraan homoseksuelen worden blootgesteld in Sierra Leone, het verder ook niet te verbazen dat Verzoeker een relatie heeft aangeknoopt met een persoon van het andere geslacht teneinde zijn homoseksualiteit verborgen te kunnen houden. Dit werd tijdens het interview overigens ook meteen toegelicht door Verzoeker en geenszins verborgen gehouden.

#### *Wat punt F betreft*

Voor wat de datums betreft, kan worden verwezen naar de hierboven gegeven argumentatie. Het gegeven dat Verzoeker niet op de hoogte is van de volledige naam, de nationaliteit, de leeftijd, of het werk van (T.) of (J.) vindt haar oorsprong in het gegeven dat homoseksuele relaties op een verdoken wijze dienden plaats te vinden, en de kortstondige duur van deze relaties (niet meer dan enkele maanden, en/of slechts op sporadische en verdoken wijze). Daarenboven, in het bijzonder voor wat betreft de vriend van Verzoeker genaamd (T.), kan worden vastgesteld dat Verzoeker dermate verliefd was (en nog steeds is) dat hij mogelijks de intenties van (T.) niet doorzag. Waar Verzoeker de relatie met (T.) als uitermate belangrijk beschouwt, doet het feitenrelaas van Verzoeker vermoeden dat (T.) als buitenlandse Westerse toerist in een toeristische regio (het zgn. "Western Area" van Freetown) veeleer uit was op een (seksueel) avontuur dan op een duurzame relatie met Verzoeker. Dit blijkt onder meer uit het gegeven dat (T.) steeds weigerde om enige persoonlijke informatie te verstrekken aan Verzoeker, en het gegeven dat hij Verzoeker uiteindelijk zonder meer heeft achtergelaten.

#### *Wat punt G betreft*

Verzoeker heeft tijdens het interview meermaals medegedeeld welke de gevolgen zijn van enige uiting van seksualiteit in Sierra Leone, met name gewelddaden, publieke vernedering, lynchpartijen, moord, en opsluiting. In een land waar het niet neergeschreven (gewoonte)recht van de eigen gemeenschap primeert en de vigerende nationale wetgeving door de bevolking en de lokale autoriteiten niet of nauwelijks is gekend, welk belang heeft Verzoeker om de wet te kennen indien deze toch niet wordt (of kan worden) afgedwongen? Verzoeker wist al van kinds af dat hij zijn seksuele geaardheid verborgen diende te houden om zich voor afstraffing te behouden. Bovendien, zelfs indien discriminatie op grond van seksualiteit bij wet zou verboden zijn in Sierra Leone, waren de gevolgen voor Verzoeker niettemin dezelfde geweest. Door specifiek in te gaan op de wetgeving van toepassing in Sierra Leone bekijkt Verweerder de (holebi-) problematiek in Sierra Leone vanuit een Westers standpunt, en gaat zij voorbij aan de feitelijke situatie, met name dat het niet neergeschreven recht van de eigen gemeenschap primeert, dat homoseksualiteit hierin wordt verafschuwt en iedere uiting hiervan hardhandig wordt afgestraft. Het gegeven dat ook de wetgeving homoseksualiteit strafbaar stelt met levenslange opsluiting, is aldus slechts een uiting van de binnen de gemeenschap vigerende opvattingen hieromtrent.

#### *Wat punt H betreft*

Verweerder blijft herhalen dat de door Verzoeker medegedeelde datums niet overeenstemmen, terwijl Verzoeker tijdens het interview nochtans meermaals heeft medegedeeld dat de door hem medegedeelde leeftijden en jaartallen slechts inschattingen waren, en deze telkenmale binnen eenzelfde coherente tijdspanne kunnen worden gesitueerd. Verzoeker heeft verklaard dat het hem niet duidelijk is of (A.) werkelijk homoseksueel is, dan wel of (A.) zich louter heeft geprostitueerd in ruil voor geschenken of geld. Met de verklaring van Verzoeker dat (A.) homo is geworden, tracht Verweerder de verklaringen van Verzoeker wederom uit hun context te halen. Uit een volledige lezing van het interview kan worden vastgesteld dat Verzoeker bedoelde dat (A.) homoseksuele daden is gaan stellen, nadat Verzoeker zijn eigen geaardheid had geuit aan (A.) en gepronkt had met de geschenken die hij van homoseksuele toeristen had ontvangen, al dan niet na het stellen van seksuele daden. Het stellen van

homoseksuele daden in het kader van prostitutie, betekent immers niet noodzakelijk dat deze persoon ook werkelijk homoseksueel is, zeker indien deze afkomstig is uit een kansarm milieu. Het punt dat Verzoeker tijdens het interview terecht heeft gemaakt, is dan ook dat homoseksualiteit en homoseksuele daden gesteld in het kader van prostitutie los van elkaar gezien moeten worden.

*Wat de neergelegde stukken betreft*

Verweerder motiveert summier dat de door Verzoeker neergelegde documenten haar conclusies niet kunnen doen wijzigen. Zo zouden de voorgelegde medische attesten (zie tevens Stuk 2) geen sluitend bewijs vormen voor het door Verzoeker medegedeelde feitenrelaas. Nochtans motiveert Verweerder nergens in de Bestreden Beslissing waarom de jegens Verzoeker gestelde vervolgingsdaden ongeloofwaardig zouden, noch formuleert zij enige conclusies met betrekking tot deze vervolgingsdaden. Verweerder beperkt zich integendeel tot een (onterechte) weerlegging van de seksuele geaardheid van Verzoeker. Daarenboven kan van Verzoeker niet worden verwacht dat hij het sluitend bewijs van diens feitenrelaas kan voorleggen, maar wel dat hij alle stukken voorlegt die zijn feitenrelaas kunnen steunen. Uit de medische attesten en verklaringen overgemaakt door Verzoeker, tezamen met diens afgelegde verklaringen, kan worden besloten dat Verzoeker het slachtoffer is geworden van ernstige geweldplegingen, met blijvende lichamelijke schade tot gevolg, dit ten gevolge van vermoedens van de gemeenschap van Verzoeker omtrent diens seksuele geaardheid. Verder argumenteert Verweerder dat de door Verzoeker genomen foto's (zie tevens Stuk 7) door inscenering werden genomen, en daarenboven dat Verzoeker niet de juiste naam kan opgeven van het evenement waaraan hij deelnam. Hierbij gaat Verweerder voorbij aan de vaststelling dat Verzoeker na zijn aankomst in België actief het homoseksuele uitgaansleven opzocht, en hierin ook verdere contacten heeft gelegd, hetgeen wederom het feitenrelaas van Verzoeker ondersteunt. Gelet op de korte duur dat Verzoeker op het ogenblik van die foto's in België aanwezig was, en gezien Verweerder het Nederlands onvoldoende machtig is, hoeft het overigens weinig te verbazen dat Verzoeker niet op de hoogte was van de juiste benaming van het evenement waarop hij aanwezig was.

*Wat betreft de gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in artikel 1 A.2 van de Vluchtelingenconventie van Genève juncto artikel 48/3 Vreemdelingenwet, en het reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.*

In de Bestreden Beslissing besluit Verweerder dat in hoofde van Verzoeker geen vermoeden bestaat van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Echter, dit wordt geenszins gemotiveerd. Inderdaad, uit lezing van de Bestreden Beslissing kan worden vastgesteld dat Verweerder enkel motiveert waarom zij de voorgehouden homoseksuele geaardheid van Verzoeker niet geloofwaardig acht, doch zij brengt dit niet in verband met de door Verzoeker ondergane vervolgingsdaden. Deze vervolgingsdaden worden integendeel niet erkend, noch ontkend door Verweerder. Aldus kan geenszins worden afgeleid waarom geen gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in artikel 1 A.2 van de Vluchtelingenconventie van Genève juncto artikel 48/3 Vreemdelingenwet, en het reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming van artikel 48/4 Vreemdelingenwet, voorhanden zou zijn. Immers, zelfs indien Verzoeker er niet in zou geslaagd zijn om zijn homoseksuele geaardheid geloofwaardig te maken, quod non, werd door Verzoeker wel op uitgebreide wijze toegelicht welke vervolgingsdaden jegens hem werden gesteld (zie tevens supra Titel 2 - In feite, nummers 6-10 en 13). Deze vervolgingsdaden vinden hun oorsprong in het gegeven dat Verzoeker door zijn gemeenschap werd bestempeld als homoseksueel, nadat zijn beste vriend (A.) had verteld dat het Verzoeker was die hem in het homoseksuele uitgaansleven van Freetown had geïntroduceerd. Het is de perceptie van de homoseksualiteit van Verzoeker door diens gemeenschap die de aanleiding is geweest voor de vervolgingsdaden jegens hem gesteld, niet de seksuele geaardheid van Verzoeker zelf. Het gegeven of Verzoeker al dan niet de homoseksualiteit van Verzoeker aanneemt, staat hier los van. Verweerder houdt in de Bestreden Beslissing echter geen rekening met de verklaringen afgelegd door Verzoeker dienaangaande, en laat volstrekt na om te motiveren waarom deze verklaringen ongeloofwaardig zouden zijn. Zodoende werden door Verweerder de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheids-, het proportionaliteits-, en het redelijkheidsbeginsel, geschonden.

### 3.2.3 Conclusie

Verzoeker heeft ten volste zijn medewerking verleent en te allen tijde volledig, eerlijk en in eer en geweten zijn relaas gestaafd. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Daarentegen dient te worden vastgesteld dat de motivatie van Verweerder is gebaseerd op onterechte tegenstrijdigheden, foutieve gevolgtrekkingen en subjectieve interpretaties. Minstens zijn de door Verweerder aangehaalde motieven onvoldoende om de verklaring van Verzoeker inzake zijn seksuele geaardheid te weerleggen. Bovendien heeft Verweerder volstrekt nagelaten te motiveren waarom in hoofde van Verzoeker geen vermoeden zou bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in artikel 1 A.2 van de Vluchtelingenconventie van Genève juncto artikel 48/3 Vreemdelingenwet, en een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming van artikel 48/4 Vreemdelingenwet. Aldus heeft Verweerder de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheids-, het proportionaliteits-, en het redelijkheidsbeginsel, geschonden.”

2.1.2. In een tweede middel stelt verzoeker het volgende: “De gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in artikel 1 A.2 van de Vluchtelingenconventie van Genève juncto artikel 48/3 Vreemdelingenwet, en het reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.”

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker het volgende:

“Verweerder besluit dat de gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in artikel 1 A.2 van de Vluchtelingenconventie van Genève juncto artikel 48/3 Vreemdelingenwet, en het reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming van artikel 48/4 Vreemdelingenwet in hoofde van Verzoeker niet kan worden vastgesteld, hoewel ze dit besluit op geen enkele wijze motiveert. Verzoeker heeft nochtans in zijn verklaringen wel aannemelijk gemaakt dat een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in artikel 1 A.2 van de Vluchtelingenconventie van Genève juncto artikel 48/3 Vreemdelingenwet, en het reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming van artikel 48/4 Vreemdelingenwet in hoofde van Verzoeker voorhanden is.

### 3.2.1 De algemene beginselen

Overeenkomstig artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie van Genève is een vluchteling degene die ‘uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.’ Het begrip ‘gegronde vrees voor vervolging’ bevat zowel een subjectief als een objectief element. Terwijl de term ‘vrees’ duidt op een geestesgesteldheid en een subjectief element is, is de term ‘gegrond’ een objectief element. Deze term houdt in dat de vrees redelijk moet zijn: niet enkel de geestesgesteldheid van de geïnteresseerde bepaalt of hij al dan niet een vluchteling is, maar deze moet worden gestoeld op een objectieve situatie, waarin de geestesgesteldheid haar oorsprong kan vinden (zie hieromtrent “Guide des procédures et critères”, H.C.R., Genève, p. 11 en 12). Dit objectief element wordt verder geconcretiseerd in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

### 3.2.2 Toepassing op onderhavig geval

In casu voldoet Verzoeker aan beide vereisten. Het ligt voor de hand dat het subjectief element van de definitie van vluchteling vervuld is. Verzoeker heeft Sierra Leone immers verlaten uit vrees het slachtoffer te worden van de alomtegenwoordige en welbekende homofobie die heerst in Sierra Leone (Stukken 4 tot 6 en 8 tot 11). Het bestaan van discriminatie jegens homoseksuelen en het risico op vervolging en geweldplegingen worden overigens niet betwist door Verweerder. Dit enerzijds ten gevolge van de lynchpartij die jegens hem werd georganiseerd en de gewelddaden jegens hem gepleegd nadat hij als homoseksueel werd beschouwd (zie paragrafen 7, 9, 10 en 13 hierboven), en anderzijds het volstreekte gebrek aan bescherming dat Verzoeker hiertegen ontving door de autoriteiten van Sierra Leone. Wel integendeel, Verzoeker werd onrechtmatig aangehouden, vastgehouden en mishandeld door de politionele autoriteiten van Sierra Leone. Verzoeker is terecht van oordeel dat een terugkeer naar zijn thuisland Sierra Leone zou betekenen dat hij het slachtoffer zou worden van ernstige discriminatie, mishandeling en vervolging, en dat hij naar alle waarschijnlijkheid zal worden vermoord.

Ook aan het objectief element van de definitie van vluchteling wordt in casu voldaan. De hierboven beschreven vrees is inderdaad redelijk om de volgende redenen:

a. Verzoeker werd door zijn eigen familie mishandeld en opgesloten omwille van zijn seksuele geaardheid (zie paragraaf 7 hierboven);

b. Eenmaal bevrijdt, werd Verzoeker publiekelijk gelynched door zijn eigen volksgemeenschap en dit net voor het lokale politiekantoor. (zie paragraaf 9 hierboven);

c. Nadat na lang aarzelen door de lokale politionele autoriteiten werd ingegrepen, werd Verzoeker aangehouden, mishandeld en opgesloten omwille van zijn seksuele geaardheid (zie paragrafen 9 en 10); en

d. Verzoeker werd, maanden na de feiten hierboven opgesomd, opgemerkt door leden van zijn vroegere volksgemeenschap, en werd opnieuw het slachtoffer van gewelddaden en mishandeling (paragraaf 13).

Op grond van al deze factoren dient men te besluiten dat Verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd en derhalve voldoet aan de voorwaarden van artikel 1. A.2 van de Vluchtelingenconventie van Genève. Daarom dient hij als vluchteling worden erkend op grond van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. In concreto zullen de daden van vervolging van Verzoeker, indien hij gedwongen wordt terug te keren naar Sierra Leone, bestaan uit daden van lichamelijk geweld, discriminerende politieke maatregelen, en discriminerende vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet. In ondergeschikte orde dient te worden aangestipt dat Verzoeker op zijn minst aan de voorwaarden van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet voldoet, zodat hem minstens een subsidiaire beschermingsstatus moet worden verleend. Het staat immers vast dat Verzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade, wanneer hij naar Sierra Leone zou terugkeren. Hij riskeert immers opnieuw geconfronteerd te worden met personen die hem mentaal en/of fysiek schade wensen te berokkenen. Tot slot dient in herinnering te worden gebracht dat Verweerder in de Bestreden Beslissing geen enkel argument of motivatie heeft naar voren gebracht waaruit zou blijken dat geen geloof gehecht kan worden aan de door Verzoeker geopperde vervolgingsfeiten, of waaruit zou blijken dat Verzoeker niet aannemelijk kon maken dat in diens hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat Verzoeker, bij een eventuele terugkeer naar diens land van oorsprong, een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

### 3.2.3 Conclusie

Verweerder heeft artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheids-, het proportionaliteits-, en het redelijkheidsbeginsel geschonden door te beweren dat er geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade voorhanden is. Verzoeker heeft aan de hand van zijn verklaringen en stavingstukken voldoende aangetoond dat er in zijn hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schending op zijn meest fundamentele rechten en zelfs voor zijn leven moet vrezen ingeval van terugkeer naar zijn thuisland. Dergelijke situatie kan niet worden getolereerd en rechtvaardigt in ieder geval de toekenning aan Verzoeker van de status van vluchteling of, op zijn minst, de subsidiaire beschermingsstatus."

2.1.3. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: een medisch attest (stuk 2), een beschrijving van het hotel Family Kingdom Resort (stuk 3), een rapport van het US State Department (stuk 5) foto's (stuk 7) en een aantal internetartikelen (stukken 4, 6 en 8-11).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande zijn voorgehouden reisweg naar België bijbrengt.

Verder dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Sierra Leone samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij zijn homoseksualiteit heeft aanvaard en er in de mate van het mogelijke in zijn thuisland uiting aan trachtte te geven, doch dat dit losstaat van het gegeven dat de uiting van deze geaardheid in Sierra Leone aanleiding geeft tot verschrikkelijke repercussies, komt verzoeker niet verder dan een gekunstelde *post factum*-verklaring. Wanneer verzoeker beweert op de hoogte te zijn van de gevolgen van het uiten van zijn homoseksuele geaardheid in de Sierra Leone samenleving en deze gevolgen zelfs aan den lijve te hebben ondervonden, kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij de ontdekking en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid niet omschrijft als positief, zelfs niet louter wat zijn persoonlijke belevenis betreft. Deze ontdekking en beleving geschieden immers in de homofobe Sierra Leone samenleving, waarvan zij niet los kunnen gezien worden.

Waar verzoeker aanvoert dat iemands seksuele geaardheid niet noodzakelijkerwijze diens religieuze belevenis in de weg dient te staan, dient opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat hij er geen problemen mee had zijn geloof te rijmen met zijn beweerde homoseksuele geaardheid (gehoorverslag CGVS, p. 20), terwijl redelijkerwijze verwacht kan worden dat verzoeker melding zou maken van twijfels en interne spanningen tussen zijn geloofsovertuiging enerzijds en zijn beweerde homoseksuele geaardheid anderzijds. Dit klemmt des te meer daar verzoeker verklaarde naar een islamitische school te zijn gegaan en de vaststelling dat zijn vader een imam is (gehoorverslag CGVS, p. 10 en 11). Dat hij zijn homoseksualiteit beschouwt als een "geschenk van God" (gehoorverslag CGVS, p. 16-17), is dan ook, in het licht van de homofobe Sierra Leone samenleving, geheel onaannemelijk. Een verwijzing naar de situatie dienaangaande in andere staten met een overwegend islamitische bevolking kan de voorgaande vaststellingen niet wijzigen, gelet op verzoekers beweerde afkomst uit Sierra Leone.

Waar verzoeker stelt meermaals te hebben aangehaald dat de door hem meegedeelde leeftijden en jaartallen slechts inschattingen zijn, dient opgemerkt dat van verzoeker verwacht kan worden de door hem aangehaalde feiten en gebeurtenissen op een coherente wijze in de tijd te kunnen situeren. Tevens kan verwacht worden dat verzoeker in staat is de leeftijd van de personen met wie hij een homoseksuele relatie zou gehad hebben in Sierra Leone, correct te kunnen weergeven. Dat verzoeker deze leeftijden, alsook andere informatie met betrekking tot zijn beweerde homoseksuele partners niet kent omwille van het homofobe klimaat van de Sierra Leone samenleving, kan niet worden weerhouden. Verzoeker verklaarde immers zelf dat hij voorzichtig moest zijn (gehoorverslag CGVS, p. 19), zodat kan worden aangenomen dat homoseksuele partners zich in Sierra Leone terdege trachten te informeren aangaande elkaars leven. Dat (T.) slechts uit zou geweest zijn op een seksueel "avontuur", is niet te rijmen met verzoekers verklaring dat hij en (T.) gedurende een maand samen in een hotelkamer hebben gewoond (gehoorverslag CGVS, p. 14-15).

Verder voert verzoeker aan dat het niet-geschreven gewoonterecht primeert op de vigerende nationale wetgeving, die door de bevolking en de lokale autoriteiten niet of nauwelijks gekend is, waardoor het volgens hem geen belang heeft dat hij deze wetgeving niet kent. Verzoeker brengt echter geen enkel stuk bij waaruit deze stelling blijkt. Aldus komt verzoeker niet verder dan het uiten van een blote bewering, die de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. De bestreden beslissing wijst er bovendien terecht op dat verzoeker evenmin op de hoogte was van de wetgeving omtrent

homoseksualiteit in België, terwijl redelijkerwijze van hem verwacht kan worden dat hij zich hieromtrent informeert wanneer hij omwille van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in België internationale bescherming vraagt, al was het maar om een herhaling van de vermeende feiten in zijn land van herkomst te vermijden.

Dat het hebben van een homoseksuele geaardheid en het hebben van homoseksuele daden in het kader van prostitutie los van elkaar gezien moeten worden, doet geen afbreuk in de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker niet weet of (A.), zijn beste vriend aan wie hij over zijn eigen homoseksuele geaardheid zou gesproken hebben, zelf al dan niet homoseksueel is, hetgeen redelijkerwijze wel verwacht kan worden.

Gelet op het voorgaande kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de beweerde gevolgen van deze beweerde geaardheid. Verzoekers bewering dat hij door de Sierra Leonse autoriteiten en door de lokale bevolking gepercipieerd wordt als homoseksueel, kan, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet worden gevolgd, aangezien hij niet aannemelijk maakt homoseksueel te zijn en er verder geen elementen in het administratief dossier of bij onderhavig verzoekschrift aanwezig zijn waaruit zou kunnen blijken dat verzoeker door de Sierra Leonse autoriteiten of door de Sierra Leonse bevolking als homoseksueel gepercipieerd zou kunnen worden.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (stukken 4-6 en 8-11) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Het bijgebrachte medisch attest (stuk 2) is evenmin van aard de voormelde vaststellingen te wijzigen. Een medisch attest vormt immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

De foto's (stuk 7) zijn evenmin van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen. De bestreden beslissing wijst er immers terecht op dat deze foto's momentopnames zijn en geen objectieve aanwijzing van de door verzoeker aangehaalde feiten vormen, aangezien zij mogelijks door enscenering werden genomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig oktober tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS